

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studentky:	Bc. Lucie Vítkovská
Téma diplomové práce:	Oddělení pro dívky vyžadující soustavnou intenzivní individuální péči
Oponentka práce:	Mgr. Sylvie Stretti
Datum:	31.8.2013

Autorka se ve své práci věnuje velmi zajímavému tématu výchovných ústavů, respektive jednoho konkrétního výchovného ústavu pro dívky v Jindřichově Hradci. Práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část, celkem do 11 kapitol (závěr se nečísluje), celkem 93 stran autorského textu, ve kterém diplomantka cituje (pod čarou mimo doporučení katedry) avšak ne vždy správně (chybí stránky např. na s. 52, nebo neuvádí konkrétního autora, ale autora celé publika a přidané a kol.), včas či vůbec (např. s 13, 25, 27...). Jednotlivé kapitoly na sebe většinou logicky navazují, některé jsou nadbytečné (neb na ně nenavazuje praktická část – např.: ústavní péče obecně, či její historie)) a některé chybí (neb praktická část se věnuje něčemu, co nemá teoretický základ: např.: životní situace klientek, které přicházejí do výchovného ústavu).

V práci musím ocenit především zájem o aktuální a mnohdy opomíjené téma, dále některé části práce, které jednoznačně mají souvislost v teoretické a následně praktické části (užívání návykových látek, rodina). Dále oceňuji stanovení hypotéz, které jsou v podstatě stanoveny s výzkumnou normou. V praktické části dále velmi oceňuji že proběhl předvýzkum a že autorka tedy pracovala na základě nějakých získaných informací a velmi dobře popsala analýzu dat, kterou provedla. Autorka má velmi pěkný jazykový projev a je škoda, že se často uchyluje k výpisku a nikoli souvislému textu (jak je v diplomové práci žádoucí) – např. podkap. 3.2, 4.2, 5.2...

K předložené práci mám řadu výhrad, některé jsou jednoznačné a některé diskutabilní. Celkově není plná přímá souvislost mezi teoretickou a praktickou částí (viz výše), sekundární analýza dat není to, co si studentka myslí (není to analýza již proběhlého výzkumu u kterého se postuluje nová výzkumná otázka, spíše se jedná o obsahovou analýzu dokumentů – což je něco jiného), ze své podstaty cíle („Cílem praktické části je zmapovat současnou praxi spolupráce zařízení institucionální výchovy konkrétně výchovného ústavu v Jindřichově Hradci s rodinou popřípadě dalšími příbuznými, odhalit rezervy v práci s rodinou umístěných dívek a formulovat možnosti zlepšení této spolupráce.“) se jedná o evaluační či přímo akční výzkum, nic z toho není pojmenováno. Dále není vysvětleno, proč věnuje autorka pozornost důvodu umístění dívek do výchovného ústavu (s ohledem na cíl). Není popsána operacionalizace a není tedy jasné, jak vznikal dotazník, není popsáno, jak se měřil „zájem rodičů o děti“ (hyp.3 s. 63) ani důvod případové studie. Co vnímám jako velmi zásadní je fakt, že kvantitativní metoda vede ke generalizaci zjištěných dat na populaci, což s ohledem na výzkumný soubor není možné. A celkově je velmi diskutabilní fakt, který není ve výzkumu zohledněn, že autorka má přímý rodinný vztah k řediteli instituce, kde probíhá výzkum. Což může velmi ovlivnit odpovědi respondentů (i když budou ve výsledku anonymní) a s ohledem i na etiku výzkumů to není v pořádku, neb bývá zvykem, že údaje jsou presentovány anonymně bez přímé návaznosti na místo zkoumání. A na závěr je i diskutabilní, nakolik lze zpracovávat etopedii v rámci studia spojenému se sociální prací (neb se jedná o jiný obor).

Autorka si zvolila velmi zajímavé a náročné téma, které komplikuje i fakt přímého vztahu s ředitelem instituce. Je škoda, že se autorka více nevěnovala pozornosti na propojení teoretické a praktické části a na přesné stanovení a popsání metodologie výzkumu (s ohledem i na výše popsaná rizika a etiku výzkumu). Práce je velmi obsáhlá, avšak některé kapitoly teoretické části jsou nadbytečné. V této podobě shledávám práci jako nevyhovující.

HODNOCENÍ: 4 (nedostatečně)

Mgr. Sylvie Stretti